

Ay Kabuđu

– Moonlight · 25 Şubat 2025

Ve sen gelirsınorada bir rüzgarınkızıl ve kocaman esintisineay boşaltır gidersingül hüznü ağlağında yıldız dağlarıbakışının ucuna topla benizeminsiz yolun sis gözüuzanır bir bağ iki ağızdansaçlarım dalgalı,deniz derinceorada, ileride hıçkırığı bahçeninnağmesi seslenir garip kelebeğiiçe dönük karanlığın perdeleriakşamüstüne bir başka arkanırparantezlenen ağaçları kilşığının kılıcında açılıp kapanan kıyivura vura mum gövdesinedağlar yaprağınıkoyusunda çizgisi tuhaf çığüzgün bir mahşer..düşmüşüm sesinekaranlığa her dalıştaah benim uykumun eşğitüt sızan suları avucunun içinehangi buğuda dertlenir gölgenin demisöyle geleyimboşluğun kafesinde renkli kuşlararamız seninle iyievet bu çok iyiköşesine büzülen hüznün çiçeği çekilirken beyazınageç kırılmadan geçitindenönüm zaten kalabalıküstümde yaşlı camlaryüzünde ay kabuğumYeşil üşüyorben üşüyorum